

Κυριακή Ε΄ Λουκᾶ Ἡ παραβολή τοῦ πλουσίου καί τοῦ Λαζάρου

Μακαριστοῦ π Συμεών Κραγιοπούλου

Ὁ καθένας σ' αὐτόν τόν κόσμο, ἂν θέλει νά σωθεῖ, θά πάθει πολλά. Διότι μέσα στήν ψυχή βαθιά ὑπάρχει πολλή ἁμαρτία. Καί ἡ ἁμαρτία δέν φεύγει, παρά μόνο ἂν ζοριστεῖ ὁ ἄνθρωπος. Χρειάζεται, ἐπομένως, νά στρωθεῖ κάτω κανείς καί νά ὑπομείνει ὅ,τι χρειαστεῖ νά ὑπομείνει. Τό πιό δύσκολο ἀπ' ὅλα εἶναι νά ἀντέξεις νά δεῖς τόν ἑαυτό σου. Καί οὔτε νά τρομάξεις οὔτε νά παραπονεθεῖς οὔτε νά ἀντιδράσεις, καθώς θά δεῖς πόσο φτωχός εἶσαι! Ὁ Λάζαρος δέν δικαιώνεται ἀπό τόν Χριστό ἀπλῶς ἐπειδή εἶναι φτωχός, ἀλλά ἐπειδή δέν γογγύζει. Ἔχει ἐμπιστοσύνη στό ἔλεος, στή δικαιοσύνη τοῦ θεοῦ. Αὐτό εἶναι τό κρίσιμο σημεῖο: νά θελήσουμε νά παραδεχθοῦμε τήν πνευματική μας φτώχεια καί νά τή ζήσουμε μέ ὑπομονή, μέ ἐλπίδα καί ἐμπιστοσύνη ὅτι ὁ θεός κάποτε θά μᾶς ἐλεήσει, θά μᾶς δώσει τόν πλοῦτο τῆς Χάριτός του.

Ὁ πλούσιος, ὅταν εἶδε πῶς εἶναι ἡ ἀλήθεια, ἤθελε νά τήν

πληροφορηθοῦν καί τά ἀδέλφια του, ὥστε νά μή βρεθοῦν στήν κόλαση κοντά του. Ὅμως ὁ Χριστός λέει ὅτι δέν χρειάζεται νά ἔλθει κάποιος ἀπό τόν ἄλλο κόσμο καί νά μᾶς πληροφορήσει. Τόσο πολύ μπορούμε νά ζοῦμε ἀληθινά, ἂν πιστεύουμε στόν λόγο τοῦ Θεοῦ, ὥστε σάν νά πήγαμε κιόλας στόν ἄλλο κόσμο καί εἶδαμε πῶς εἶναι καί γυρίσαμε. Ἀλλά πῶς νά μᾶς ἐμπιστευθεῖ ὁ Θεός αὐτή τή σῶζουσα πίστη; Ὁ Θεός τή δίνει σ' ἐκεῖνον πού παίρνει πολύ σοβαρά τήν ὑπόθεση τῆς σωτηρίας.

Νά παρακαλέσουμε τόν Κύριο νά βρεῖ τρόπο νά συγκλονίσει τόν καθένα μας, ὥστε νά ποῦμε: «Ἦς ἐδῶ ἦταν. Ἀρχίζω ἀπό δῶ καί πέρα τήν ἀληθινή ζωή».